

Research Paper

The Moderating Role of Gender on the Relationship Between Perceived Social Support and Suicide Attitude Among Male and Female Students

Shokoufeh Mousavi¹, Ali Khodaei^{1*}, Omid Shokri², Elham Sadat Danial³

1. Assistant Professor, Faculty of Psychology, Payame Noor University, Tehran, Iran.
2. Assistant Professor, Faculty of Education and Psychology, Shahid Beheshti University, Tehran, Iran.
3. MA student in Family Counseling, Faculty of Psychology and Education, University of Tehran, Tehran, Iran.

DOI: [10.22034/JMPR.2024.58809.5887](https://doi.org/10.22034/JMPR.2024.58809.5887)

URL: https://psychologyj.tabrizu.ac.ir/article_18179.html

ARTICLE INFO

Keywords:
Social Support,
Gender Differences,
Suicide Attitude

Received: 2023/10/12
Accepted: 2024/03/18
Available: 2024/07/04

ABSTRACT

This research was conducted with the aim of testing the moderating model of gender in the relationship between the perceived social support and suicide attitude in university students. In this correlational research, 217 participants (108 male and 109 female) who were selected through convenience sampling method from the statistical community of undergraduate students of Shahid Beheshti University, answered the questions of the assessment package. Participants responded to the Multidimensional Scale of Perceived Social Support (Zimet, Dahlem, Zimet & Farley, 1988) and the Adolescent Suicide Questionnaire (Kurz & Moller, 1984). In order to test the causal model of moderating effects, the statistical method of hierarchical regression analysis was used. The results of the hierarchical regression analysis showed that while each of the variables of the sources of support experiences and gender, separately, statistically, significantly predicted the suicide attitude, the regression weights related to the interactive path of the sources of support and gender, in the prediction suicide attitude was not statistically significant. Overall, the results of this research provided additional evidence in defense of the functional characteristics of gender-independent support experiences in the context of self-harm behaviors among college students. In this research, the results consistent with the other pieces of information showed that the perception of supportive experiences through improvement in the coping resources of male and female students, protects them in the same way, against resorting to self-harm choices.

* Corresponding Author: Ali Khodaei

E-mail: alikhodaei@pnu.ac.ir

نقش تعدیل‌گر جنسیت در رابطه حمایت اجتماعی ادراک شده با نگرش به خودکشی در دانشجویان

شکوفه موسوی^۱، علی خدائی^{۱*}، امید شکری^۲، الهام سادات دانیال^۳

۱. استادیار، گروه روانشناسی و علوم تربیتی، دانشگاه پیام نور، تهران، ایران.

۲. استادیار، دانشکده علوم تربیتی و روانشناسی، دانشگاه شهید بهشتی، تهران، ایران.

۳. دانشجوی کارشناسی ارشد مشاوره خانواده، دانشکده روانشناسی و علوم تربیتی، دانشگاه تهران، تهران، ایران.

DOI: [10.22034/JMPR.2024.58809.5887](https://doi.org/10.22034/JMPR.2024.58809.5887)

URL: https://psychologyj.tabrizu.ac.ir/article_18179.html

چکیده	مشخصات مقاله
<p>این پژوهش با هدف آزمون مدل علی تعدیل‌گری جنسیت در رابطه ادراک از تجارب حمایتی با نگرش به خودکشی در دانشجویان انجام شد. در این پژوهش همبستگی، از جامعه آماری دانشجویان کارشناسی دانشگاه شهید بهشتی، ۲۱۷ مشارکت‌کننده (۱۰۸ پسر و ۱۰۹ دختر) به روش نمونه‌گیری در دسترس انتخاب و به لینک پاسخ به سوال‌های بسته سنجش، پاسخ دادند. مشارکت‌کنندگان به مقیاس چندبعدی حمایت اجتماعی ادراک شده (زمیت، دالم، زمیت و فارلی، ۱۹۸۸) و پرسشنامه خودکشی نوجوانان (کارز و مولر، ۱۹۸۴) پاسخ دادند. به منظور آزمون مدل علی اثرات تعدیل‌گر از روش آماری تحلیل رگرسیون سلسله‌مراتبی، استفاده شد. نتایج تحلیل رگرسیونی سلسله‌مراتبی نشان داد در حالی که هر یک از متغیرهای منابع تجارب حمایتی و جنسیت به تفکیک از نظر آماری، به طور معناداری، نگرش به خودکشی را پیش‌بینی کردند، وزن‌های رگرسیونی مربوط به مسیر تعاملی منابع حمایتی و جنسیت، در پیش‌بینی نگرش به خودکشی، از نظر آماری، معنادار نبود. در مجموع، نتایج این پژوهش شواهد مضاعفی را در دفاع از مشخصه‌های کارکردی فراجنسیتی تجارب حمایتی در بافتار رفتارهای خودآسیب‌زا در بین دانشجویان، فراهم کرد. در این پژوهش، نتایج موافق با دیگر قطعات اطلاعاتی نشان داد که ادراک از تجارب حمایتی از طریق بهبود در منابع مقابله‌ای دانشجویان دختر و پسر، آن‌ها را به طریقی یکسان، در برابر رجوع به گزینش‌هایی خودآسیب‌رسان، ایمن می‌کند.</p>	<p>کلیدواژه‌ها: حمایت اجتماعی، تفاوت‌های جنسیتی، نگرش به خودکشی</p> <p>دریافت شده: ۱۴۰۲/۰۷/۲۰ پذیرفته شده: ۱۴۰۲/۱۲/۲۸ منتشر شده: ۱۴۰۳/۰۴/۱۴</p>

* نویسنده مسئول: علی خدائی
alikhodaei@pnu.ac.ir

مقدمه

البته، خوبستن را باری بر خاطری دیگری دانستن با احساس نفرت نسبت به خود، رابطه نشان می‌دهد (چو، یاک و کیم،^{۱۶} ۲۰۱۸؛ محرابیان، پیوسته‌گر و صادقی‌فر،^{۱۴۰۲}). علاوه بر این، در این نظریه تاکید می‌شود که فزونی استرس از طریق فراخوانی عدم تعلق خاطر و احساس تحمیل شدگی به روابط، در تقویت افکار خودکشی، موثر واقع می‌شود (هاوی^{۱۷} و همکاران، ۲۰۲۲). بر این اساس، موافق با نتایج مطالعات آلتاوینی^{۱۸} و همکاران (۲۰۲۳)، آندرسون^{۱۹} (۲۰۲۳)، هیل^{۲۰} و همکاران (زیر چاپ) و هارنیدی، دریر و سیلیبی^{۲۱} (۲۰۲۳) از آنجا که تجربه زندگی دانشجویی با فزونی در سطح تجارب استرس‌زا همراه است، افکار و تلاش‌های خودکشی نیز در این جمعیت افزایش خواهد یافت.

پیشینه‌ای غنی نشان می‌دهد که فقر در تجارب حمایتی از سوی جوامع، اعضای خانواده و گروه‌های همسالان، با مشکلات سلامت روانی مانند افسردگی، اضطراب و افکار خودکشی، در افراد رابطه دارد (آنجلیاکیز و گودینگ^{۲۲}، ۲۰۲۲). حمایت اجتماعی ادراک شده بیانگر باورها و یا انتظاراتی است که نشان می‌دهد در مواقع نیاز، شبکه‌های اجتماعی فرد مانند گروه همسالان، اعضای خانواده و دیگران مهم، برای حمایت از او در دسترس هستند (حسین و هیل^{۲۳}، ۲۰۲۳). نتایج مطالعات از کارکرد مراقبتی حمایت اجتماعی در رویارویی با تجارب رنجاننده، دفاع کرده‌اند (اکسائو^{۲۴} و همکاران، ۲۰۲۰). بر اساس مدل ضربه‌گیرانه استرس^{۲۵}، وقتی فردی در معرض استرس است و خود را تحت حمایت دیگران مهم می‌پندارد، از یک سوی، کمتر احتمال دارد که به سختی‌های زندگی به صورت منفی نگاه کند و از دیگر سوی، رخدادهای استرس‌زا را مثبت‌تر ارزیابی می‌کند (گانکالویز^{۲۶} و همکاران، ۲۰۱۴).

تعداد زیادی از مطالعات نشان داده‌اند که ادراک از حمایت اجتماعی از طریق کاهش مشکلات سلامت روانی، پیوند بین مشکلات سلامت روانی و افکار و رفتارهای خودکشی را در نوجوانان و جوانان، تضعیف می‌کند (حسین و هیل، ۲۰۲۳؛ آنجلاکیز و گودینگ، ۲۰۲۲). بنابراین، بر اساس نتایج مطالعاتی مانند گانکالویز و همکاران (۲۰۱۴)، اکسائو و همکاران (۲۰۲۰) اکسایو، چن و بین^{۲۷} (۲۰۲۳) حمایت اجتماعی به مثابه یک عامل ضربه‌گیر و عامل تاب‌آوری محافظتی^{۲۸}، اثر رخدادهای منفی و تجارب استرس‌زا را بر افکار خودکشی، تضعیف می‌کند.

سازمان بهداشت جهانی^۱ (۲۰۲۲) تاکید می‌کند که خودکشی، چهارمین علت مرگ و میر در بین نوجوانان و جوانان ۱۵ تا ۲۹ ساله در جهان است. در ایالات متحده، ۱۰/۳ درصد از دانشجویان گزارش کردند که اغلب و یا بسیار بیشتر به خودکشی فکر می‌کنند و از این میان، ۲/۵ درصد آنها اقدام به خودکشی کرده‌اند (انجمن آمریکایی سلامت دانشجویان^۲، ۲۰۲۲). در مقابل، فقط ۴/۸ درصد از بزرگسالان آمریکایی، افکار خودکشی را تجربه می‌کنند (ژو^۳ و همکاران، ۲۰۲۳). در پژوهش مرور نظام‌دار میری، رضائیان و قاسمی (۱۴۰۱) نتایج نشان داد که اقدام به خودکشی در دانشجویان ایرانی از ۶ تا ۸/۳ درصد و افکار خودکشی در آنها از ۲/۸ تا ۷/۴۹ درصد، متغیر بود. نرخ فزاینده افکار و تلاش‌های خودکشی در دانشجویان نشان می‌دهد که تلاش برای فهم دقیق‌تر تاثیر متقابل و پیچیده عوامل خطر و مراقبتی به منظور حمایت از توسعه تلاش‌های مداخله‌ای پیشگیرانه و با هدف کاهش خطر خودکشی در جمعیت دانشجویان، بیش از پیش، اولویت می‌یابد (ایترسون^۴ و همکاران، ۲۰۲۲؛ آتساکا، فوجیوارا و تاکانا،^۵ ۲۰۲۳).

شواهد نشان می‌دهد که غالب دانشجویان گستره‌ای از رویدادهای استرس‌زا را مانند فزون‌یافتگی بارکاری تحصیلی، مسئولیت‌های جدید و تغییر در عادات غذایی و خوابیدن، تجربه می‌کنند (پارک^۶ و همکاران، ۲۰۲۲). نتایج مطالعات نشان داده‌اند در حالی که بیش از ۷۰ درصد دانشجویان آمریکایی در دوران پاندمی کووید ۱۹، سطوح بالایی از استرس را تجربه کردند، اما کمتر از نیمی از آنها گزارش کردند که قادرند به طریزی کارآمد، با استرس‌ورها مقابله کنند (وانگ^۷ و همکاران، ۲۰۲۰). مرور پیشینه نشان می‌دهد که تعدادی از محققان بر رابطه استرس با مشکلات سلامت روانی و افکار خودکشی در نوجوانان و جوانان، تاکید کرده‌اند (آزاسو و جوی^۸، ۲۰۲۳؛ لی و ها^۹، ۲۰۲۰؛ ناواکوسکا - دامالالا^{۱۰} و همکاران، ۲۰۲۳).

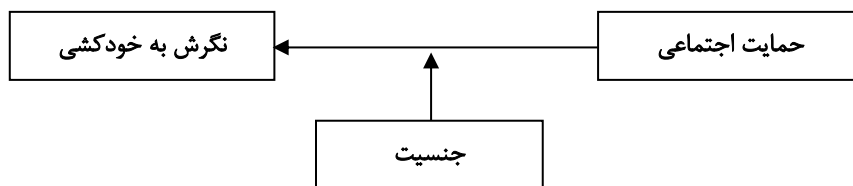
نظریه بین‌فردی خودکشی^{۱۱}، با تاکید بر نقش نیازهای بین‌فردی^{۱۲}، چهارچوبی را برای فهم رابطه بین استرس‌ورها و خودکشی، پیشنهاد می‌کند. در نظریه بین‌فردی خودکشی تاکید می‌شود که افکار خودکشی، به طور همزمان، محصول ادراکی معطوف بر گسست اجتماعی^{۱۳} و باری بر دوش دیگران بودن^{۱۴}، است (جوی و بای^{۱۵}، ۲۰۲۰؛ عزیزاده بیرجندی و همکاران، ۱۳۹۹). بر اساس آموزه‌های نظریه بین‌فردی خودکشی، در بطن تعاملات بین‌فردی، عدم تعلق خاطر با احساس تنهایی و عدم مراقبت‌گری متقابل و

15. Choi & Bae
16. Cho, Yuk & Kim
17. Hovey
18. Altavini
19. Anderson
20. Hill
21. Harnedy, Dreier, Selby
22. Angelakis & Gooding
23. Hussain & Hill
24. Xiao
25. stress buffering model
26. Gonçalves,
27. Xiao, Chen & Yin
28. protective resilience factor

1. World Health Organization (WHO)
2. American College Health Association (ACHA)
3. Zhou
4. Etherson
5. Otsuka, Fujiwara & Takano
6. Park
7. Wang
8. Azasu & Joe
9. Lee & Ha
10. Nowakowska-Domagala,
11. Interpersonal Theory of Suicide (ITS)
12. interpersonal needs
13. social disconnection
14. perception of being a burden on others

مردانی که شدت قصدمندی‌شان برای خودکشی بالا بود، از نظر شیوه‌های کشنده خودکشی، تفاوتی یافت نشد. در مقابل، در گروه‌هایی که قصدمندی‌شان برای خودکشی متوسط و پایین بود، زنان در مقایسه با مردان، از شیوه‌های معتدل‌تر و غیرکشنده‌تری استفاده کردند.

اگر چه در خلال سال‌های گذشته، مطالعه نگرش به خودکشی با تاکید بر ظرفیت‌های تفسیری گروه وسیعی از علل درون - برون فردی، همراه در زمره اولویت‌های پژوهشی محققان مختلف بوده است (کواک، لی و تام^۴، ۲۰۲۳؛ ویزینگر^۵ و همکاران، ۲۰۲۳؛ هوانگ و هو^۶، ۲۰۲۳؛ استاک^۷، ۲۰۲۱) و البته، محققان کوشیده‌اند به طور ویژه، کارکرد مراقبتی تجارب حمایتی را در توضیح تمیز در افکار و تلاش‌های خودکشی در نوجوانان و جوانان، واریسی کنند (حسین و هیل، ۲۰۲۳؛ آنجلاکیز و گودینگ، ۲۰۲۲؛ اکسانو و همکاران، ۲۰۲۰)، اما اطلاع از مشخصه‌های کنشی ادراک از حمایت اجتماعی در پیش‌بینی نگرش دانشجویان نسبت به خودکشی در بستر اطلاعاتی متغیر تفاوت‌های جنسیتی، در تغذیه اطلاعاتی پازل محتوایی قلمرو مطالعاتی رفتارهای خودکشی در دانشجویان، از اهمیت زیادی برخوردار است. بر این اساس، محققان در این پژوهش، آزمون مدل علی اثر تعدیل‌گری جنسیت در رابطه حمایت اجتماعی ادراک شده و نگرش به خودکشی را در دانشجویان، در اولویت، قرار دادند (شکل ۱).

شکل ۱: مدل مفروض پژوهش

ابزارهای سنجش

مقیاس چندبُعدی حمایت اجتماعی ادراک شده^۸ (زمیت، دالم، زمیت و فارلی^۹، ۱۹۸۸): زمیت و همکاران (۱۹۸۸) این مقیاس را با هدف سنجش سازه حمایت اجتماعی ادراک شده توسعه دادند. این مقیاس شامل ۱۲ ماده است و از سه زیرمقیاس حمایت ناشی از خانواده، دوستان و دیگران مهم تشکیل شده است. در این مقیاس، مشارکت کنندگان به هر ماده بر روی طیفی هفت درجه‌ای از کاملاً مخالف (۱) تا کاملاً موافق (۷)، پاسخ می‌دهند. در این مقیاس، هر چهار ماده، بر اساس منابع تجارب حمایتی، به یکی از مقیاس خانواده، دوستان و دیگران مهم، مربوط می‌شوند. با افزایش نمره مشارکت کنندگان، بر نمره کلی ادراک از حمایت در آنها افزوده می‌شود. نتایج مطالعات مختلف از مختصات فنی روایی و پایایی مقیاس در نمونه‌های ایرانی و غیرایرانی به طور تجربی حمایت کرده‌اند (زمیت و همکاران، ۱۹۸۸؛ شکری و همکاران، ۱۳۹۵). در پژوهش شکری و همکاران (۱۳۹۵) نتایج

روش

پژوهش حاضر توصیفی از نوع همبستگی بود. از جامعه آماری دانشجویان کارشناسی دانشگاه شهید بهشتی، ۲۱۷ مشارکت‌کننده (۱۰۸ پسر و ۱۰۹ دختر) که از طریق روش نمونه‌گیری در دسترس انتخاب شدند به لینک پاسخ به سوال‌های بسته سنجش پاسخ دادند. در این پژوهش، میانگین و انحراف معیار سن دختران به ترتیب برابر با ۱۹/۸۰ و ۰/۳۴ و میانگین و انحراف معیار سن پسران نیز به ترتیب برابر با ۱۸/۷۸ و ۰/۲۹ بود. در این پژوهش، به منظور استفاده از منطق تحلیل توان آماری برای برآورد حجم نمونه، با فرض آلفای برابر با ۰/۰۵ و اندازه اثر برابر با ۰/۵۰ و وجود دو متغیر پیش‌بین در معادله خط، برای دستیابی به توانی برابر با ۰/۸۰، به طور تقریبی تعداد ۱۰۰ مشارکت‌کننده برای هر گروه از دانشجویان دختر و پسر، انتخاب شدند.

1. Xuan
2. McGlade,
3. Kim, Kim & Lee
4. Kwok, Li & Tam
5. Weissinger

6. Huang & Hou
7. Stack
8. Multidimensional Scale of Perceived Social Support (MSPSS)
9. Zimet, Dahlem, Zimet & Farley

مختلف از مختصات فنی روایی و پایایی مقیاس در نمونه‌های ایرانی و غیرایرانی، به طور تجربی، حمایت کرده‌اند (کارز و مولر، ۱۹۸۴؛ گاطع‌زاده و احمدی، ۱۳۹۸). در پژوهش محمدی‌گوندره و رشیدی (۱۳۹۸) تمایز‌گذاری بین دو گروه از دانش‌آموزان با و بدون افکار خودکشی در سه قلمرو هوش هیجانی، سبک‌های مقابله و تاب‌آوری روان‌شناختی، شواهدی متقنی در دفاع از روایی تشخیصی پرسشنامه خودکشی نوجوانان، فراهم آورد. از طریق در مطالعه گاطع‌زاده و احمدی (۱۳۹۸) ضریب همسانی درونی نمره کلی پرسشنامه برابر با ۰/۷۱ به دست آمد. در مطالعه حاضر، ضرایب همسانی درونی ابزار برابر با ۰/۷۴ به دست آمد.

یافته‌ها

جدول ۱، اندازه‌های توصیفی میانگین و انحراف استاندارد و همچنین، آماره‌های چولگی و کشیدگی متغیرهای اصلی پژوهش را به تفکیک برای دانشجویان دختر و پسر نشان می‌دهد.

جدول ۱: اندازه‌های توصیفی میانگین و انحراف استاندارد و آماره‌های چولگی و کشیدگی متغیرهای پژوهش

کشیدگی	چولگی		انحراف استاندارد		میانگین				
	پسر	دختر	پسر	دختر	پسر	دختر			
پسر	۰/۲۱	۰/۴۸	۰/۵۰	۰/۵۲	۳/۸۴	۴/۳۹	۱۴/۴۹	۱۴/۱۱	حمایت خانواده
دختر	۰/۶۲	۰/۹۸	۰/۴۲	۰/۲۰	۴/۵۲	۵/۰۱	۱۳/۵۶	۱۲/۸۱	حمایت دوستان
پسر	۰/۲۳	۰/۵۰	۰/۸۰	۰/۸۴	۳/۴۴	۴/۵۸	۱۴/۹۴	۱۵/۳۰	حمایت دیگران مهم
دختر	۰/۰۱	۰/۶۶	۰/۴۹	۰/۳۹	۱۳/۱۰	۱۰/۵۷	۴۲/۹۰	۴۲/۰۹	حمایت اجتماعی کل
پسر	۰/۳۱	۰/۵۵	۰/۶۰	۰/۵۲	۱/۸۷	۲/۱۷	۳/۲۳	۳/۹۲	نگرش نسبت به خودکشی

در جدول ۲، نتایج ماتریس همبستگی نشان می‌دهد که همبستگی بین منابع سه‌گانه حمایت اجتماعی شامل حمایت خانواده، حمایت دوستان و حمایت دیگران مهم با نگرش نسبت به خودکشی در دو گروه دانشجویان دختر و پسر، منفی و معنادار بود.

جدول ۲: ماتریس همبستگی حمایت اجتماعی ادراک شده و نگرش نسبت به خودکشی

	۴	۳	۲	۱	
۱- حمایت خانواده	۰/۳۳**	۰/۶۲**	۰/۳۹**	۱	
۲- حمایت دوستان	۰/۳۴**	۰/۴۱**	۱	۰/۲۶**	
۳- حمایت دیگران مهم	۰/۲۶**	۱	۰/۳۰**	۰/۵۴**	
۴- نگرش نسبت به خودکشی	۱	۰/۲۳**	۰/۳۰**	۰/۲۶**	

** $P < 0.01$

در این پژوهش، قبل از استفاده از روش آماری تحلیل رگرسیون سلسله‌مراتبی، در مرحله غربالگری داده‌ها، به تفکیک در دو گروه دانشجویان دختر و پسر، مفروضه‌های بهنجاری تک‌متغیری با رجوع به آماره‌های چولگی و کشیدگی، مفروضه بهنجاری باقیمانده‌ها، با استفاده از نمودار احتمالاتی

نکته: مقادیر همبستگی بالای قطر اصلی ماتریس، مربوط به نمونه دانشجویان پسر و مقادیر همبستگی پایین قطر اصلی ماتریس، مربوط به نمونه دانشجویان دختر است.

در مرتبه دوم، متغیر جنسیت و در نهایت، در مرتبه سوم، اثر تعاملی منبع حمایت اجتماعی خانواده و جنسیت، وارد معادله خط شدند. نتایج جدول ۳ نشان می‌دهد که در مرتبه اول، رابطه بین منبع حمایت اجتماعی خانواده با نگرش نسبت به خودکشی، از نظر آماری معنادار بود ($P < 0.001$, $B = -0.29$, $SE = 0.032$, $F(1, 215) = 20.27$). همچنین، نتایج نشان داد که در مرتبه دوم، پس از کنترل وزن تخصیص یافته به منبع حمایت اجتماعی خانواده، رابطه بین جنسیت با نگرش نسبت به خودکشی، از نظر آماری معنادار بود ($P < 0.001$, $B = 0.15$, $SE = 0.027$, $F(2, 214) = 13.22$). در نهایت، نتایج نشان داد که در مرتبه سوم، پس از کنترل اثر اصلی منتسب به متغیرهای منبع حمایت اجتماعی خانواده و جنسیت، اثر تعاملی منبع حمایت اجتماعی خانواده و جنسیت در پیش‌بینی نگرش نسبت به خودکشی، از نظر آماری معنادار نبود ($P > 0.05$, $B = 0.10$, $SE = 0.065$, $F(3, 213) = 8.87$).

نرمال برای باقیمانده‌های استاندارد شده متغیر نگرش نسبت به خودکشی، هم‌خطی چندگانه با استفاده از آماره‌های تحمل و عامل تورم واریانس و در نهایت، مفروضه همگنی پراکنش^۱، با استفاده از نمودار پراکندگی نقاط استاندارد شده پیش‌بینی و خطا برای متغیر نگرش نسبت به خودکشی، آزمون و تایید شدند.

در این بخش، پس از اطمینان از رعایت مفروضه‌های روش آماری منتخب، به منظور بررسی نقش تعدیلگر جنسیت در رابطه بین منابع حمایت اجتماعی ادراک شده با نگرش نسبت به خودکشی، از فن آماری تحلیل رگرسیون سلسله‌مراتبی استفاده شد. بر این اساس، در این مطالعه، نگرش نسبت به خودکشی، به عنوان متغیر وابسته وارد معادله شد. در این پژوهش، بر اساس پیشنهاد هایز (۲۰۱۸) به منظور انجام تحلیل تعدیلگری از مدل ۱ SPSS PROCESS macro استفاده شد.

بر این اساس، ابتدا، به منظور پیش‌بینی متغیر نگرش نسبت به خودکشی، در مرتبه نخست، منبع حمایت اجتماعی خانواده، وارد معادله شد (جدول ۳).

جدول ۳: تعدیلگری جنسیت در رابطه حمایت اجتماعی خانواده با نگرش نسبت به خودکشی

T	95%CI	SE	B	
				مرتبه اول ($R^2 = 0.086^{***}$)
-۴/۵۰**	[-۰/۲۱, -۰/۰۸۲]	۰/۰۳۲	-۰/۲۹	حمایت اجتماعی خانواده ($R^2 = 0.11$, $\Delta R^2 = 0.024^{**}$)
۲/۳۹**	[۰/۱۱, ۱/۱۵]	۰/۰۲۷	۰/۱۵	جنسیت ($R^2 = 0.111$, $\Delta R^2 = 0.001$)
۰/۵۱	[-۰/۰۹, ۰/۱۶۲]	۰/۰۶۵	۰/۱۰	تعامل جنسیت و حمایت خانواده

** $P < 0.01$

رابطه بین جنسیت با نگرش نسبت به خودکشی، از نظر آماری معنادار بود ($P < 0.001$, $B = 0.15$, $SE = 0.027$, $F(2, 214) = 9.82$). در نهایت، نتایج نشان داد که در مرتبه سوم، پس از کنترل اثر اصلی منتسب به متغیرهای منبع حمایت اجتماعی دوستان و جنسیت، اثر تعاملی منبع حمایت اجتماعی دوستان و جنسیت در پیش‌بینی نگرش نسبت به خودکشی، از نظر آماری معنادار نبود ($P > 0.05$, $B = 0.12$, $SE = 0.087$, $F(3, 213) = 7.10$).

در ادامه، به منظور پیش‌بینی متغیر نگرش نسبت به خودکشی، در مرتبه نخست، منبع حمایت اجتماعی دوستان، وارد معادله شد (جدول ۴). در مرتبه دوم، متغیر جنسیت و در نهایت، در مرتبه سوم، اثر تعاملی منبع حمایت اجتماعی دوستان و جنسیت، وارد معادله خط شدند. نتایج جدول ۳ نشان می‌دهد که در مرتبه اول، رابطه بین منبع حمایت اجتماعی دوستان با نگرش نسبت به خودکشی، از نظر آماری معنادار بود ($P < 0.001$, $B = -0.25$, $SE = 0.032$, $F(1, 215) = 14.22$). همچنین، نتایج نشان داد که در مرتبه دوم، پس از کنترل وزن تخصیص یافته به منبع حمایت اجتماعی دوستان،

جدول ۴: تعدیلگری جنسیت در رابطه حمایت اجتماعی دوستان با نگرش نسبت به خودکشی

t	95%CI	SE	B	
				مرتبه اول ($R^2 = 0.062^{***}$)
-۳/۷۷**	[-۰/۱۶, -۰/۰۵۱]	۰/۰۳۲	-۰/۲۵	حمایت اجتماعی دوستان ($R^2 = 0.084$, $\Delta R^2 = 0.022^{**}$)
۲/۲۷**	[۰/۰۷۹, ۱/۱۴]	۰/۰۲۷	۰/۱۵	جنسیت ($R^2 = 0.091$, $\Delta R^2 = 0.007$)
۱/۲۷	[-۰/۰۴, ۰/۱۸۴]	۰/۰۵۷	۰/۱۲	تعامل جنسیت و حمایت دوستان

** $P < 0.01$

1. homoscedasticity

دیگران مهم، رابطه بین جنسیت با نگرش نسبت به خودکشی، از نظر آماری معنادار بود ($F(2, 214) = 9.79, P < .01, B = .18, P < .01$). در نهایت، نتایج نشان داد که در مرتبه سوم، پس از کنترل اثر اصلی متناسب به متغیرهای منبع حمایت اجتماعی دیگران مهم و جنسیت، اثر تعاملی منبع حمایت اجتماعی دیگران مهم و جنسیت در پیش‌بینی نگرش نسبت به خودکشی، از نظر آماری معنادار نبود ($F(1, 215) = 11.93, P < .01, B = -.25, P < .01$). همچنین، نتایج نشان داد که در مرتبه دوم، پس از کنترل وزن تخصیص یافته به منبع حمایت اجتماعی

در نهایت، به منظور پیش‌بینی متغیر نگرش نسبت به خودکشی، در مرتبه نخست، منبع حمایت اجتماعی دیگران مهم، وارد معادله شد (جدول ۵). در مرتبه دوم، متغیر جنسیت و در نهایت، در مرتبه سوم، اثر تعاملی منبع حمایت اجتماعی دیگران مهم و جنسیت، وارد معادله خط شدند. نتایج جدول ۳ نشان می‌دهد که در مرتبه اول، رابطه بین منبع حمایت اجتماعی دیگران مهم با نگرش نسبت به خودکشی، از نظر آماری معنادار بود ($F(1, 215) = 11.93, P < .01, B = -.25, P < .01$). همچنین، نتایج نشان داد که در مرتبه دوم، پس از کنترل وزن تخصیص یافته به منبع حمایت اجتماعی

جدول ۵: تعدیلگری جنسیت در رابطه حمایت اجتماعی دیگران مهم با نگرش نسبت به خودکشی

t	95%CI	SE	B	
				مرتبه اول ($R^2 = .053^{***}$)
				حمایت اجتماعی دیگران مهم
				($R^2 = .084, \Delta R^2 = \text{مرتبه دوم}$)
				جنسیت
				($R^2 = .085, \Delta R^2 = \text{مرتبه سوم}$)
				تعامل جنسیت و حمایت دیگران مهم

** $P < .01$

تأمین‌ناشدگی نیازهای روان‌شناختی در متن رابطه با دیگری و احساس عدم تعلق خاطر به دیگران و همچنین، ادراک از تحمیل شدگی به و روابط، انگیزه و تعهد فرد را برای رفتارهای خودآسیب‌رسان افزایش می‌دهد (هاوی و همکاران، ۲۰۲۲). بر این اساس، محققان تاکید می‌کنند وقتی افراد در بافت تعامل با دیگران، خود را در شکل دادن به روابط معنادار و مراقبت از آن روابط ناتوان می‌بینند، بیشتر، احساس عدم تعلق خاطر می‌کنند. در این شرایط، فرد در معرض این خطر است که وجود او دیگر برای دوستان، خانواده و جامعه مفید نیست و خویش را سربار دیگران، می‌پندارد (هیل و همکاران، زیر چاپ). بر اساس مواضع نظریه بین‌فردی خودکشی، متعاقب فقر در تجارب حمایتی و گریزناپذیری ادراک از سرباری و عدم تعلق خاطر، افکار خودکشی، فراخوانده می‌شوند (پارک و همکاران، ۲۰۲۲؛ ویزینگر و همکاران، ۲۰۲۳). محققان دیگر نیز با هدف کمک به فهم ویژگی‌های کارکردی تجارب حمایتی در پیش‌بینی رفتارهای خودآسیب‌رسان، بر نقش دو مفروضه «پرورش» و «توانمندسازی» تاکید کرده‌اند (اکسیائو و همکاران، ۲۰۲۳). بر اساس فرضیه پرورش، تجارب حمایتی از طریق تغذیه سرمایه روانی فرد و کمک به بسط منابع مقابله‌ای او به وی کمک می‌کند که در مواجهه با تجارب فشارزای پیرامونی، تاب‌آورانه و نه گریزمدارانه، پاسخ دهد. به بیان دیگر، گستراندن منابع مقابله موقعیتی از طریق تجارب حمایتی و متعاقب آن، با اولویت یافتن چالشی‌نگری^۳ به جای تهدیدپذیری^۴، اسنادگزی‌های خوش‌بینانه به جای اسنادگزی‌های بدبینانه^۵، آمایه‌های ذهنی تحولی‌نگر^۶ به جای آمایه‌های

بحث و نتیجه‌گیری

این پژوهش با هدف آزمون مدل اثرات تعدیل‌گر جنسیت در رابطه بین حمایت اجتماعی ادراک شده با نگرش نسبت به خودکشی در دانشجویان انجام شد. نتایج روش آماری تحلیل رگرسیونی سلسله‌مراتبی نشان داد در حالی که هر یک از متغیرهای منابع تجارب حمایتی و جنسیت، به تفکیک، از نظر آماری، به طور معناداری، نگرش به خودکشی را پیش‌بینی کردند، وزن‌های رگرسیونی مربوط به مسیر تعاملی منابع حمایتی و جنسیت، در پیش‌بینی نگرش به خودکشی، از نظر آماری، معنادار نبود.

در این پژوهش، موافق با مطالعات آلتاوینی و همکاران (۲۰۲۳)، هارنیدی و همکاران (۲۰۲۳)، آندرسون (۲۰۲۳)، آراسو و جوی (۲۰۲۳) ایت‌رسان و همکاران (۲۰۲۲) و چوی و همکاران (۲۰۱۸)، محققان با تاکید بر فزون‌یافتگی تجارب استرس‌زا در دانشجویان، تمایل‌مندی و گرایش آنها به خودکشی را به مثابه یک شیوه ناسازگارانه پاسخ به مطالبات زندگی تحصیلی، واری کردند. در این پژوهش، موافق با مطالعات آتسوکا و همکاران (۲۰۲۳)، اکسیائو و همکاران (۲۰۲۰)، آنجیلاکیز و گودینگ (۲۰۲۲)، گانسالویز و همکاران (۲۰۱۴) و اکسیائو و همکاران (۲۰۲۳)، با هدف تحلیل نگرش دانشجویان نسبت به خودکشی، بر توان تفسیری حمایت اجتماعی ادراک شده، تاکید شد. در این بخش، نتایج موافق با یافته‌های مطالعات حسین و هیل (۲۰۲۳)، کواک و همکاران (۲۰۲۳) و لی و ها (۲۰۲۰) نشان دادند که انواع منابع تجارب حمایتی به طور منفی و معناداری، نگرش به خودکشی را پیش‌بینی کردند. بر اساس آموزه‌های نظریه بین‌فردی خودکشی،

4. threat-oriented appraisal
5. optimistic versus pessimistic attributions
6. growth mindsets

1. cultivation
2. enabling
3. challenge-oriented appraisal

تجارب حمایتی در بافت رفتار خودآسیب‌رسان خودکشی، فرانسستی بود. نتایج در این پژوهش موافق با یافته‌های مطالعات آتسوکا و همکاران (۲۰۲۳)، اکسیانو و همکاران (۲۰۲۰)، آنجیلاکیز و گودینگ (۲۰۲۲)، گانسالویز و همکاران (۲۰۱۴) و اکسیانو و همکاران (۲۰۲۳) نشان داد که تجارب حمایتی در گروه‌های جنسی مختلف یادگیرندگان را در برابر وسوسه به اندیشیدن گرداگرد انتخاب‌های خودآسیب‌زایی مانند خودکشی، ایمن می‌کند.

در این پژوهش، با وجود آن که از متدولوژی علی تعدیل‌گری برای پیش بینی نگرش دانشجویان دختر و پسر نسبت به خودکشی استفاده شد، اما تعدادی محدودیت دارد. اول، این پژوهش دارای ماهیتی مقطعی است. بنابراین، با هدف اعتماد بیشتر به استنتاج‌های علی در مدل پیشنهادی، آزمون روابط مفروض در قالب یک پژوهش طولی، می‌تواند در اولویت قرار گیرد. دوم، مشارکت کنندگان به کمک یک روش نمونه‌گیری غیراحتمالاتی انتخاب شدند. بنابراین، به منظور افزایش ضریب تعمیم‌پذیری یافته‌های پژوهش، پیشنهاد می‌شود که با انتخاب تصادفی یادگیرندگان، روایی بیرونی پژوهش نیز تقویت شود. سوم، در این پژوهش، روابط مفروض، در قالب یک مدل علی تعدیل‌گری، آزمون شد. بنابراین، به منظور افزایش توان تفسیری منطقی نظری مفروض در قلمرو رفتارهای خودآسیب‌زا، استفاده از یکی از دو مدل ترکیبی رقیب میانجیگری تعدیل شده^{۱۰} یا تعدیل میانجیگری شده^{۱۱}، در اولویت قرار گیرد.

در مجموع، نتایج این پژوهش شواهد مضاعفی را در دفاع از مشخصه‌های کارکردی فرانسستی تجارب حمایتی در بافت رفتارهای خودآسیب‌زا در بین دانشجویان، فراهم کرد. در این پژوهش، نتایج موافق با دیگر قطعات اطلاعاتی نشان داد که اردک از تجارب حمایتی از طریق بهبود در منابع مقابله‌ای دانشجویان دختر و پسر، آنها را به طریقی یکسان، در برابر رجوع به گزینش‌هایی خودآسیب‌رسان، ایمن می‌کند.

تعارض منافع

تعارض منافع نداریم.

تشکر و قدردانی

از مساعدت مسئولان مشارکت کنندگان تشکر می‌کنیم.

ذهنی تثبیت شده^۱، تاکید بر نیرومندی‌ها^۲ به جای اصرار بر ناتوانی‌ها^۳ و در نهایت، جایگزینی تفاسیر خودتوانمندساز^۴ به جای تفاسیر خودناتوان‌ساز^۵، فزونی احتمال رویارویی‌های فعالانه و پرهیز احتمالی از رجوع به رویه‌های ناسازگارانه خودآسیب‌زا را سبب می‌شود. در فرضیه ساخت نیز تاکید می‌شود که تجارب حمایتی نه فقط در بسط منابع مقابله‌ای که از طریق کمک به شکل‌گیری باورهای خودکارآمدی، و متعاقب آن التزام به استفاده از راهبردهای انطباقی مدیریت فشارهای پیرامونی، در ساخت منابع مقابله‌ای و تعقیب مجدانه هدف‌ها نیز، تاثیرگذار واقع می‌شوند (استاک، ۲۰۲۱؛ حسین و هیل، ۲۰۲۳).

در بخش دیگری، نتایج این پژوهش موافق با یافته‌های مطالعات اکسوان و همکاران (۲۰۲۳) و کیم و همکاران (۲۰۲۳) از نقش تفسیری تفاوت‌های جنسیتی در توضیح نگرش به خودکشی، به طور تجربی، حمایت کرد. به بیان دیگر، نتایج نشان داد که متغیر جنسیت به طور مثبت و معناداری، نمرات نگرش به خودکشی را پیش‌بینی کرد. در این بخش، نتایج موافق با یافته‌های مطالعات فلز - نابریگا^۶ و همکاران (۲۰۲۰) و لی^۷ و همکاران (۲۰۱۹) نشان داد که دانشجویان دختر در مقایسه با دانشجویان پسر، نسبت به خودکشی از نگرش مثبت‌تری برخوردار بودند. مرور پیشینه انگیزشی تمایل‌مندی به رفتارهای خودآسیب‌رسان در بین یادگیرندگان نشان می‌دهد که نیمرخ انگیزشی دختران و پسران در رجوع یا عدم رجوع به چنین رویه‌هایی، به ترتیب ذیل چتر مفهومی جهت‌گیری کلان «بهبود خود^۸» و «تایید خود^۹»، قرار می‌گیرد (وانگ و همکاران، ۲۰۲۰). موضع‌گیری انگیزشی ناظر بر خودبهبوددهندگی، به مثابه باور انگیزشی غالب در زنان از طریق جهت‌گیری مبتنی بر سخت‌کوشی و تلاش برای برای شناسایی و مرتفع‌سازی محدودیت‌های فردی و باور انگیزشی خودتاییدگر، به مثابه رویکرد انگیزشی غالب در زنان، با ارجحیت جهت‌گیری مبتنی بر نمایانگری و دفاع از توانایی‌های فردی، مشخص می‌شود (اکسوان و همکاران، ۲۰۲۳). بر این اساس، اگر چه تلقی مثبت‌تر از خودکشی، بیش از پیش بر رویکردی نابالغانه در رویارویی با تجارب فشارزای پیرامونی دلالت دارد، اما، زنان با این گزینش، ضمن صحه بر عدم کفایت‌مندی مکفی ذخایروانی‌شان در مواجهه با تجارب پیرامونی، ضرورت تلاش برای گذار از این نابسندگی در نیمرخ توانشی را به رسمیت شناخته و می‌کوشند دیگران را نیز برای نیل به این هدف، - هدف بیش‌واقع‌نگر خودیاری‌گری معطوف بر یاری‌طلبی از دیگری مهم - بسیج کنند. در مقابل، مردان، اساساً با هدف مراقبت از ادراک از توانایی‌هایشان در رویارویی با تجارب چالش‌آفرین پیرامونی، گریزمدارانه، نگرشی منفی‌تر نسبت به خودکشی، اتخاذ می‌کنند (کیم و همکاران، ۲۰۲۳).

در بخشی دیگر، نتایج این پژوهش نشان داد که توان تفسیری تجارب حمایتی در پیش‌بینی نگرش به خودکشی در دانشجویان دختر و پسر، متشابه بود. به بیان دیگر، نتایج در این پژوهش نشان داد که کارکرد ضربه‌گیرانه

1. fixed mindsets
2. focus on strengths
3. focus on weaknesses
4. empowering interpretations
5. disempowering interpretations
6. Felez-Nobrega,

7. Lee
8. improving
9. proving
10. moderated mediation model
11. mediated moderation model

- Etherson, M. E., Smith, M. M., Hill, A. P., Sherry, S. B., Curran, T., Flett, G. L., & Hewitt, P. L. (2022). Perfectionism, mattering, depressive symptoms, and suicide ideation in students: A test of the Perfectionism Social Disconnection Model. *Personality and Individual Differences*, 191, 111559.
- Felz-Nobrega, M., Haro, J. M., Vancampfort, D., & Koyanagi, A. (2020). Sex difference in the association between physical activity and suicide attempts among adolescents from 48 countries: A global perspective. *Journal of Affective Disorders*, 266, 311–318.
- Gonçalves, A., Sequeira, C., Duarte, J., & Freitas, P. (2014). Suicide ideation in higher education students: influence of social support. *Atencion Primaria*, 46, 88-91.
- Harnedy, L. E., Dreier, M. J., Selby, E. A. (2023). Assessing positive emotion dampening and suicide risk presence and severity among college students. *Personality and Individual Differences*, 214, 112334.
- Hill, R. M., Pardue-Bourgeois, S., Perkins, K. M., & Hussain, Z. (in press). Examining the relationship between negative social exchange and thwarted interpersonal needs: The moderating roles of emotion reactivity and distress tolerance. *Journal of Aggression, Conflict, and Peace Research*.
- Hovey, J. D., Roley-Roberts, M. E., Hurtado, G., Seligman, L. D., Levine, J. C., Kene, P., & Gonzalez, R. N. (2022). Coping competence and hopelessness moderate the influence of perceived burdensomeness on suicidal ideation in undergraduate college students. *Current Psychology*. <https://doi.org/10.1007/s12144-022-04190-9>.
- Huang, M., & Hou, J. (2023). Childhood maltreatment and suicide risk: The mediating role of self-compassion, metallization, depression. *Journal of Affective Disorders*, 341, 52-61.
- Hussain, Z., & Hill, R. M. (2023). The association between coping behaviors and the interpersonal theory of suicide in college students. *Journal of Behavioral and Cognitive Therapy*, 33, 118–126.
- Kim, E., Kim, H. J., & Lee, D. H. (2023). The characteristics and effects of suicide attempters' suicidality levels in gender differences. *Heliyon*, 9, 16662.
- Kurz, A., & Moller, H. (1984). Help-seeking behavior and compliance of suicidal patients. *Psychiatrische Praxis*, 11(1), 6-13.
- Kwok, S. Y. C. L., Li, Y., & Tam, N. W. Y. (2023). Longitudinal associations of suicide risk and protective factors among secondary school students in Hong Kong: A network perspective. *Journal of Adolescent Health*, 73 (2), 310-318.
- Lee, S., Dwyer, J., Paul, E., Clarke, D., Treleaven, S., & Roseby, R. (2019). Differences by age and sex in adolescent suicide. *Australian and New Zealand Journal of Public Health*, 43 (3), 248-253.
- Lee, J.-E., & Ha, E.-H. (2020). The double mediating effects of rumination and internal entrapment on the relationships between perceived interpersonal stress and depressive symptoms of university students. *Cognitive Behavior Therapy in Korea*, 20(1), 27–46.
- Martínez-Ales, G., Lopez-Cuadrado, T., Morrison, C., Keyes, K. & Susser, E. (2023). The impact of the COVID-19
- شکری، امید، کرمی نوری، رضا، فراهانی، محمد تقی، و مرادی، علیرضا. (۱۳۹۵). رواسازی میان فرهنگی مقیاس چندبعدی حمایت اجتماعی ادراک شده در دانشجویان ایرانی و سوئدی. *فصلنامه تحقیقات فرهنگی ایران*، ۹ (۲)، ۱۰۰-۷۵.
- علیزاده بیرجندی، زهرا، جان بزرگی، مسعود، رسول زاده طباطبایی، سید کاظم، و فتحی آشتیانی، علی. (۱۳۹۹). آزمون نظریه بین فردی خودکشی در دانشجویان ایرانی: نقش تعلق کام نیافته و سرباری ادراک شده در ایجاد تمایل و اقدام به خودکشی. *فصلنامه روان‌شناسی بالینی*، ۱۲ (۴۸)، ۳۷-۴۸.
- گاطع‌زاده، عبدالامیر، و احمدی، صبریه. (۱۳۹۸). آزمون مدل علی گرایش به خودکشی بر اساس سبک زندگی با واسطه‌گری دلبستگی به خدا در دختران دانش‌آموز. *مجله زن و فرهنگ*، ۱۰ (۳۹)، ۵۹-۶۹.
- محرابیان، طاهره، پیوسته‌گر، مهرانگیز، و صادقی‌فر، جمیل. (۱۴۰۲). پیش‌بینی افکار خودکشی بر اساس راهبردهای تنظیم هیجان، حمایت اجتماعی ادراک شده، خودکارآمدی، کمال‌گرایی و سلامت معنوی در دانشجویان دانشگاه‌های ایلام. *مجله علمی دانشگاه علوم پزشکی ایلام*، ۳۱ (۳)، ۲۰-۳۵.
- محمدی گوندره، پروین، و رشیدی، کلثوم. (۱۳۹۸). مقایسه هوش هیجانی، سبک‌های مقابله‌ای و تاب‌آوری دانش‌آموزان دارای افکار خودکشی با دانش‌آموزان عادی. *فصلنامه روان‌شناسی و علوم رفتاری ایران*، ۲۰، ۲۹-۲۱.
- میری، مینو، رضائیان، محسن، و قاسمی علیرضا. (۱۴۰۱). مروری نظام‌مند بر میزان شیوع و علل خودکشی (افکار و اقدام) در دانش‌آموزان و دانشجویان ایرانی. *مجله دانشگاه علوم پزشکی رفسنجان*، ۲۱، ۵۷۴-۵۵۱.
- Altavini, C. S., Ascutti, A. P. R., Santana, G. L., Solis, A. C. O., Andrade, L. H., Oliveira, L. G., & Wang, W. P. (2023). Suicide ideation among Brazilian college students: Relationship with academic factors, mental health, and sexual abuse. *Journal of Affective Disorders*, 329, 324-334.
- American College Health Association. (2022). American College Health Association-National College Health Assessment III: Fall 2022 Reference Group Data Report. https://www.acha.org/documents/ncha/NCHA-III_FALL_2022_REFERENCE_GROUP_DATA_REPO_RT.pdf.
- Anderson, B. (2023). Pitilessly blocked futures and violently choked passions: A case for fatalistic suicide in understanding student suicide in South Korea. *Asian Journal of Social Science*, 51 (1), 43-53.
- Angelakis, I., & Gooding, P. (2022). Associations of anxiety and depression with suicide experiences in individuals with and without childhood trauma: The role of social support. *Psychiatry Research*, 309, 114424.
- Azasu, E. K., & Joe, S. (2023). Correlates of suicide among middle and high school students in Ghana. *Journal of Adolescent Health*, 72, 59-63.
- Cho, Y. J., Yuk, S. P., & Kim, E. J. (2018). Moderation effect of resilience factor in interpersonal theory of suicide in university students. *Journal of Digital Convergence*, 16(6), 223–232.
- Choi, B., & Bae, S.M. (2020). Suicide ideation and suicide attempts of undergraduate students in South Korea: Based on the interpersonal psychological theory of suicide. *Children and Youth Services Review*, 117, 105282.

- Zhou, H. Y., Luo, Y. H., Shi, L. G., & Gong, J. (2023). Exploring psychological and psychosocial correlates of non-suicidal self-injury and suicide in college students using network analysis. *Journal of Affective Disorders*, 336, 120-125.
- McGlade, E., Bueller, E., DiMuzio, J., Sheth, C., Legarreta, M., Yurgelun-Todd, D. (2021). Sex differences in suicidal behaviors and aggression in US Veterans. *Psychiatry Research*, 301, 113982.
- Nowakowska-Domagala, K., Juras-Darowny, M., Podlecka, M., Lewandowska, A., Pietras, T., & Mokros, L. (2023). Can morning affect protect us from suicide? The mediating role of general mental health in the relationship between chronotype and suicidal behavior among students. *Journal of Psychiatric Research*, 163, 80-85.
- Otsuka, H., Fujiwara, S., & Takano, A. (2023). Changes in suicide-related indices at a student counseling center at a Japanese University before and after COVID-19. *Asian Journal of Psychiatry*, 81, 103462.
- Park, Y. H., Jeong, Y. W., Kang, Y. W., Kim, S. W., Park, S. Y., Kim, K. J., Lee, J. Y., & Choi, D. B. (2022). Mediating the effects of depression in the relationship between university students' attitude toward suicide, frustrated interpersonal needs, and non-suicidal self-injury during the COVID-19 pandemic. *Archives of Psychiatric Nursing*, 37, 25-32.
- Stack, S. (2021). Contributing factors to suicide: Political, social, cultural and economic. *Preventive Medicine*, 152, 106498.
- Wang, Q., Hu, W., Ouyang, X., Chen, H., & Qi, Y., Jiang, J. (2020). The relationship between negative school gossip and suicide intention in Chinese junior high school students: The mediating effect of academic burnout and gender difference. *Children and Youth Services Review*, 117, 105272.
- Weissinger, G., Rivers, A. S., Atte, T., & Diamond, G. (2023). Suicide risk screening in the school environment: Family factors and profiles. *Children and Youth Services Review*, 145, 106766.
- WHO. (2022). *World mental health report: Transforming mental health for all*. World Health Organization. Retrieved from <https://www.who.int/teams/mental-health-and-substance-use/world-mental-health-report> (Accessed March 13, 2023).
- Xiao, Y., Chen, Y., Chang, W., Pu, Y., Chen, X., Guo, J., Li, Y., & Yin, F. (2020). Perceived social support and suicide ideation in Chinese rural left-behind children: a possible mediating role of depression. *Journal of Affective Disorders*, doi: <https://doi.org/10.1016/j.jad.2019.09.081>
- Xiao, Y., Chen, Y., & Yin, F. (2023). Perceived social support and suicide ideation in Chinese rural left-behind children: A possible mediating role of depression. *Journal of Affective Disorders*, 341, 52-61.
- Xuan, L., Hua, S., Lin, L., & Jianli, Y. (2023). Gender differences in the predictive effect of depression and aggression on suicide risk among first-year college students. *Journal of Affective Disorders*, 327, 1-6.
- Zimet, G. D., Dahlem, N. W., Zimet, S. G., & Farley, G. K. (1988). The Multidimensional Scale of Perceived Social Support. *Journal of Personality Assessment*, 52 (1), 30-41.